

عنوان مقاله:

نقد با آموزه های اسلام و قرآن

محل انتشار:

پنجمین همایش متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به سبک شناسی، بلاغت، نقد ادبی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

محمد ارجستانی - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات غنایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین

خلاصه مقاله:

ادبیات هر ملت یکی از ارکان عمده ی فرهنگ آن ملت محسوب میشود که به عنوان یکی از مهم ترین عوامل انتقال فرهنگ هر قوم، به قدر پیچیدگی زندگی و فرهنگ، دارای اجزاء و عناصر پیچیده ای است و این مهم بدون نقد و ارزیابی، پیشرفت لازم را نخواهد کرد، لذا باید نقد را ابزاری برای سوق دادن ادبیات به سمت خلاقیت دانست و از آنجایی که نقادی و نقدپذیری در جامعه اسلامی از جایگاه ویژه ای برخوردار است؛ انتقاد درست موجب شناختن نقاط ضعف و قوت می شود و در نهایت به پیشرفت و اصلاح امور میانجامد؛ آنچه که مشخص است امروزه نقد و ارزیابی آن گونه که باید به سمت تکامل مسیر نمی پیماید و در برخی مواقع دچار سکون، رکود و توقف می شود. بدیهی است که وقتی سخنوران، شاعران و نویسندگان یک ملت از راه و رسم ابداع و ابتکار فاصله بگیرند و از نقد و سنجش بی خبر باشند؛ یا به افراط و تفریط میافتند و یا اینکه به تقلید آثار دیگران می پردازند و در نهایت به نوآوری های پوچ و بی ارزش دست می زنند. اکنون برای اینکه هدف اصلی نقد، که مورد تاکید دین اسلام نیز می باشد موجب تکامل و اصلاح فرد، جامعه و محقق شود، ضروری است نقد بر مبنای اصول و روش های صحیح انجام شود که بهترین راه برای دست یافتن به اصول و روش های صحیح، نقدی است که با استفاده از متون دینی یعنی قرآن مجید و کلام معصومان، علیه السلام نوشته شود. با بررسی انتقادهایی که در قرآن مجید و نهج البلاغه صورت گرفته، می توانیم به اصول و روشهای نقد صحیح و سازنده پی ببریم. نگارنده در این نوشته در صدد است تا ضمن تعریف واژه های نقد و انتقاد، بر اساس تاکید دین اسلام و با بهره گیری از آیات قرآن و کلام معصومین (ع) به آن بپردازد.

کلمات کلیدی:

نقد و انتقاد، روش های نقد، نقد در اسلام، نقد در قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/761734>

